

תורה אביגדור

לילדים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: מירי וינרב

פרשת ויגש תשפ"ג

האורחים החשובים ביותר

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת ויגש תשפ"ג

האורחים החשובים ביותר

הצלצול בשר על סיום יום הלמודים בתלמוד תורה ד'סנט דלוטיס, והרב ברומברג אסף את חפציו והחל לפסע לכיוון היציאה מהבנין, כשהטלפון הניד שלו צלצל. "הלו?" ענה לשיחה.

"הרב ברומברג?" בקע קולו של צדוק "הצדיק" מהמכשיר. "היום בערב אני עורך סיום באולם של בית הכנסת, ורציתי להזמין אותך. האם תוכל אולי להגיע קצת מקדם כדי לעזור לי לערוך את השלחנות?"

"אתה עושה סיום? או ווה! מזל טוב צדוק! אני כל כך שמח לשמע! אשמח לעזור לך לסדר, אני תכף מגיע."

הרב ברומברג הגיע אל בית הכנסת וירד אל האולם, שם ראה את צדוק עורך את השלחנות לכבוד הסיום.

"שלום צדוק!" אמר הרב ברומברג בחמימות. "מזל טוב, מזל טוב! נו, אז מה סימת?" צדוק הראה לרב ברומברג שלט שהכין לכבוד הארוע.

"תראה מה כתוב כאן", אמר צדוק בהתרגשות. "סימתי לקרוא את כל פרשת ויגש שנים מקרא ואחד תרגום!"

"אה... וואו, איזה יפי! נשמע שממש למדת בהתמדה השבוע!"

"השבוע?" הגיב צדוק בחסר אמון. "אני עובד על זה כבר שנה שלמה! השפה הארמית שבתרגום אונקלוס הייתה קשה מדי בשבילי, אז כתבתי תרגום חדש בבולונזית."

"בולונזית? מה זה? אם אני לא טועה, 'בולונז' זה סוג של רטב עגבניות לפסטה, לא?"

"בולונזית היא שפה שהמצאתי, והיא הרבה יותר טובה מהשפה הארמית", הסביר צדוק.

הרב ברומברג עצר לרגע. "טוב, אני מבין. ובכל זאת, אני מאוד גאה בך על כך שהשקעת זמן רב כל כך כדי ללמד את הפרשה בלה. נו, אז מי מגיע להשתתף בסיום?"

"אה, רק כמה אנשים מהקהלה", ענה צדוק. "ובמובן, הזמנתי את ראש העיר מקגליקודי."

בדיוק אז צלצל הטלפון של צדוק.

"הלו? כן? מה? אוי לא! טוב, אני מבין, להתראות."

צדוק נתק את השיחה ודמעה קטנה התגלגלה במורד לחיו אל תוך זקנו.

"מה קרה צדוק?" שאל הרב ברומברג שהחל להניח את המזלגות והסכנים על יד הצלחות.

"התקשרו ממשרדו של ראש העיר, ענה צדוק תוך כדי בכי. "הם בקשו להודיע שראש העיר מקגיליקודי לא יוכל להשתתף בסיום מפיון שהחתולה של הדודה של השכן שלו הלכה לעולמה, והוא צריך להשתתף בהלוויה."

"אוי, אני מצטער לשמע, אמר הרב ברומברג, והניח את ידו על כתפו של צדוק. "אבל מדוע אתה בוכה רק בגלל שראש העיר לא יכול להשתתף?"

"רק בגלל שראש העיר לא יכול להשתתף?!?!?" שאל צדוק בקול מעלב. "ראש העיר הוא החבר הטוב ביותר שלי, למרות שהוא פטר אותי מעבודתי כשומר בית הפלא לאחר שהאסירים ברחו כשהלכתי לקנות גלידה (ראה "תורת אביגדור לילדים" פרשת וישלח). וחויץ מזה, הלא מדבר בראש העיר, שהוא איש חשוב ביותר. אם הוא לא משתתף, מה הענין בכלל לערוך את הסיום?"

"צדוק, צדוק, נסה הרב ברומברג לנחם אותו. "האם אתה יודע כמה יהודים ירדו ממצרים יחד עם יעקב אבינו?"

"בטח שאני יודע - שש מאות אלף."

"מה? לא, לא, הם היו שבעים - ככה כתוב בפרשת ויגש שזה עתה סימת!"

"כן, אבל בתרגום שאני כתבתי כתוב שבאמת היו שש מאות אלף, כי זה מספר קדוש יותר."

הרב ברומברג שפישף את מצחו. "בסדר, אז בוא נלך עם הפשט שהם היו שבעים. שבעים הוא מספר מיחד, כי יש בעולם שבעים אמות. התורה באה ללמד אותנו שכל יהודי ויהודי חשוב כמו כל אמות העולם. אז אל תחלש דעתך מכך שראש העיר לא מגיע לסיום. כל יהודי שישתתף - כולל אתה בעצמך - חשוב יותר ממיליון ראשי עיר גויים!"

"צדוק חיוך בהקלה. "תודה, כבוד הרב, מאוד משמח אותי לדעת שהאורחים החשובים ביותר ישתתפו בסיום שלי. נראה לי שלכבוד האורחים היהודיים החשובים אקשט עוד קצת את השלט המיוחד שהכנתי ואגזר לו מסגרת יפה!"

צדוק נטל לידי את השלט בידו האחת, ובידו השנייה החזיק מספרים גדולים והחל לגזר את קצה השלט. "צדוק!!" קרא הרב ברומברג בבהלה. "תזהר, הזקן שלך!!"

אבל כבר היה מאחר מדי. צדוק "הצדיק" שוב גזר בטעות חצי מזקנו.

"אוי וי צדוק, תראה מה קרה לזקן שלך," השתתף הרב ברומברג בצערו של צדוק.

"אל תדאג," ענה צדוק, והביט סביבו בחפוש אחר מטאטא. "הדברים האלה קורים לפעמים. לך לא קרה אף פעם שבטעות גזרת חצי מזקנך?"

"לא זכור לי דבר כזה," ענה הרב ברומברג.

"ובכן, הרב ולנדר, רבו של כלא ירושלים, למד אותי שעדיף לא להתרגז על דברים שאינם תחת שליטתי. וחוץ מזה, לפחות עכשו ראש העיר לא מגיע, כך שהוא לא יראה שחסר לי חצי זקן!"

שבת שלום ומברך!

צידה לדרך

כל יהודי הוא בן אהוב של ה'. אשרינו מה טוב
חלקנו שה' בחר בנו לעם סגולה!